

Venus.

Synonymer. Venusæble.

Historie. C. Matthiesen, der beskriver Sorten i »Dansk Frugt 1913, meddeler, at den skal høre hjemme i Holstebro. I »Danmarks Frugtavl« 1925 oplyses, at det formentlige Modertræ indtil 1897 stod i Vognmand Møllers Have i Holstebro. Allerede i 1878 var dette Træ stort og antagelig ca. 30 år gammelt. Noget helt sikkert om Træets Herkomst foreligger ikke oplyst, men alt taler for, at ovennævnte Træ er Modertræet, hvis Fremkomst altså kan sættes til Tiden omkring 1850. I Kataloget fra Mathiesens Planteskole i Korsør er Sorten først optaget i 1922, men længe forinden var den blevet formeret og udbredt af Planteskoler i Jylland og af Sydstejns og Landsgrav Planteskoler, som Regel under det endnu af og til benyttede Navn Møllers Venus. Ved Frugtsortsundersøgelserne omkring 1920 kom Sorten mellem de anbefalede; den var da Nr. 22 i Frugthaverne og Nr. 20 i Planteskolerne efter Antal Træer. I 1937 var den Nr. 21 med 8560 Træer.

Træet.

I **Planteskolen** er Sorten meget let at arbejde med; den danner smukke og sunde Træer af opret Vækst og med kraftig, bred Krone.

Grundstamme. Sorten trives godt både på kraftig og svag Grundstamme.

Beskrivelse af Træet. Sorten danner en høj, stor, stiv Krone, der er omvendt kegleformet. årsskuddene talrige og middellange, kun lidt uldede, Barken er brun med gråligt Skær, på Grenene grågrøn. Mange, lange og matfarvede Barkporer. Bladene tætsiddende, middelstore, ægformede til ovale, lysegrønne på Oversiden og glinsende; de er rendeformede og ujævne samt bølgede i Randen. Bladspidsen er lang og påsat. Bladstilken er kort og tyk, den er dybt furet og forsynet med små Akselblade. — Sorten er let kendelig på Bladene og Væksten. Frugtknopperne sidder på korte Sporer og er middelstore, butte, rødbrune og næsten glatte. Blomstringen falder midt i Sæsonen. Blomsterne smukke, lysrosa. Sorten har normal Kromosombesætning, den har godt Blomsterstøv og sætter villig Frugt. Anses for at være en god Befrugtningsort for Gråsten.

Dyrkningsforhold. Træet kan sikkert leve længe, det bliver efterhånden omfangsrigt og vil på Vildstamme kræve en Slutafstand af 10—12 m; Dværgtræer kan nøjes med 6—8 m. Venus er meget hårdfør og kan derfor med Fordel plantes i barske Egne. Desværre sidder Frugterne ret løst, hvorfor Læ er nødvendigt på udsatte Steder. Kan trives i enhver Jordbund. Af adskillige Medarbejdere karakteriseres den som en Sandjordssort; er Jorden mager og tør, bliver Frugten dog for lille. Når Træet kommer i Bæring, skal det gødes godt, men af Hensyn til Faren for Priksyge dog med Måde og Omtanke. Træet udvikler talrige årsskud, der kan komme som en hel Roset i Spidsen af Kvistene, hvorfor Kronen er tilbøjelig til at blive tæt. Modarbejdes dette ved Beskæring, går det let ud over Frugtbarheden; bedst er det måske helt at bortfjerne overflødige Skud og Kviste og i alle Tilfælde nøjes med en moderat Beskæring. Sorten egner sig godt til Indpodning i andre Træer; man kan på den Måde hurtigt få store og bæredygtige Kroner. Frugtbarheden er ikke særlig stor og navnlig ikke for yngre Træer. Ældre Træer kan bære rigt og bliver da let hvert andet års Bærere. Frugtudtynding foretages ved rigelig Ansætning, da Frugten ellers bliver for lille; er dog oftest upåkrævet, da Træet som Regel tynder sig selv ud ved at kaste nogle af Frugterne, navnlig i Tørkeperioder.

Forhold overfor Sygdomme og Skadedyr. Sorten hører til de sundeste. Den kan dog blive en Del angrebet af Skurv, ligesom den hjemsøges af Spindemider. Kræft og Toptørhed kan også forekomme. Tægeangreb er alm., hvorved de lyse Frugter kan blive slemt skamferet. Endvidere optræder Priksyge hyppigt på Lageret. Æblerne kan endvidere blive glassede. De fleste Angivelser går ud på, at Sorten godt tåler Sprøjtning og Pudring.

Frugten.

Størrelsen. Middelstor med nogen Tilbøjelighed til at blive lille. 6—6,5 cm høj og 6,5—7,5 cm bred.

Formen. Nogle Frugter er runde til fladrunde, andre er mere højtbyggede og noget uregelmæssige. Tværsnit lidt kantet. Af Udseende ikke noget ædelt Æble.

Farven. Den grønne Grundfarve går efterhånden over til hvidliggrøn, gul og guldgul. Frugten er helt uden Dækfarve, men kan have en mere varm Tone på Solsiden. Så stærkt gule Frugter som den på Tavlen viste er ikke alm. Huden er noget fedtet, tyk og se j g. Hudpunkterne er meget talrige og fremtræder i en dæmpet, lys Farve.

Bægeret er lille og lukket; det sidder i en flad Nedsækning, hvis Ribber ofte er ulige store, hvorved Frugten bliver noget skæv. Støvtrådene er midtstillede i det korte, brede Bægerrør. Griflerne dybt kløvede, hårede.

Stilken. Kort til middellang, kraftig, fortykket i begge Ender, undertiden kødet; den sidder i en flad og bred Grube, der har Strålerust og undertiden tillige en lille Kødsvulst.

Kødet er gult, men det kan også være hvidgult eller grønligt; det er meget fast og tæt, lidt tørt og med udpræget sød Smag og uden megen Aroma. Lugten svag.

Kærnehuset stort. Kamrene afgiver knap nok tilstrækkelig Plads til de mange store, brede, lysebrune og tilspidsede Kærner.

Modningstid. Plukningen finder Sted først i Oktober; det er en Fordel at opsætte den længst muligt; men Faren for Nedblæsning af Frugten gør sig gældende. Brugssæsonen er Månederne December—Marts. Opbevaringen er let; men Æblet angribes ofte af Lagersygdomme, især Priksyge. Holder sig godt i Kølerum, men der optræder Kuldeskade og andre fysiogene Sygdomme, hvorfor der må udvises stor Påpasselighed. Æblerne sveder stærkt på Lageret og må ikke berøres mere end strengt nødvendigt.

Anvendelse. Venus er et Spiseæble, men ikke af første Rang. Mange finder det for fast i Kødet, for sødt og for lidt aromatisk; andre synes .godt om det. Som Madæble er det ikke værdifuldt; men det er dog godt til Henkogning m. m. og kræver kun lidt Sukker.

Handelsværdien kan betegnes som ret god; den kønne Farve, Brugssæsonen og Navnet er til Sortens Fordel. En fremragende Plads i Storhandelen med Æbler kan Sorten næppe komme til at indtage. Æblerne er lette at sortere og pakke. Til meget skarp Sortering er Frugten dog noget for uensartet i Formen.

Dyrkningsværdi.

Til Erhvervsdyrkning må Sorten anbefales med noget Forbehold. Der findes nogle ret store Plantninger af den; men i de senere år er den vist ikke blevet meget plantet. Den har dog en naturlig Plads at udfylde i Frugthandelen, hvorfor der fremdeles er Grund til at skænke den Opmærksomhed. Dens Letdyrkelighed må tages i Betragtning, men også dens mindre regelmæssige Frugtbarhed, Frugtens Tilbøjelighed til at blive for lille og falde af. Sorten egner sig bedst for de mindre gode Egne og til Lokalhandel. Til Dyrkning i Privathaver kan den anbefales, især for Jylland; men eet enkelt Træ i en Have vil sædvanligt være nok, da Frugtens Kvalitet er så egenartet, at den ikke egner sig til Brug over en lang Sæson. For helt små Haver bliver Træet let for stort. Med Henblik på Privathaver kan anføres, at Træet i sin Opbygning, Blomstring m. m. er så kønt, at det kan betragtes som et Prydtræ.

Venus. 25-årigt Vildstammetræ i Frugthaven ved Bregentved, 5 m højt og 5 m bredt.